

[Eva Møller]

var statisk, er det da i hvert fald ikke i dette århundrede og slet ikke i det seneste tiår, hvor vi ved, at samfundet uden om os udvikler sig med en hast, så man næppe tror det muligt. Vi ved, at masser af de unge mennesker, vi uddanner i dag, skal have job, som ikke engang eksisterer, så derfor skal vi naturligvis også både udvikle og videreudvikle vores folkeskole.

Skolen er en del af lokalsamfundet. Det understreges i begge beslutningsforslagene, og vi ser det også jævnlige. Hver gang en kommunalbestyrelse taler om nedlæggelse af en skole, rejser der sig en folkelig debat, som ikke bare omfatter forældrene til børnene i skolen, men netop hele lokalsamfundet. Vi ønsker fortsat, at det skal være således, og vi ser det gerne udbygget med, at andre kan bruge folkeskolens lokaler, når skolen ikke selv bruger dem, at voksne mennesker kan deltage i folkeskolens undervisning i et vist begrænset omfang og gennem en kontakt til erhvervslivet, men også til alt andet liv – jeg ved ikke, om man kan kalde det det kulturelle liv, eller hvordan man ellers skal betegne det liv, der ligger uden for skolen, og som ikke er erhvervsliv – men vi ønsker kontakten til det omgivende samfund styrket.

Der tales i begge beslutningsforslag om en videreudvikling af skolebiblioteket, så det bliver et viden- og informationscenter og et værksted, så også de nye medier inddrages og benyttes, og på dette felt kan Det Konservative Folkeparti også give sin fulde tilslutning. Jeg vil gerne sige, at for os er det i hvert fald også vigtigt, at informationer om dagens debat måske kunne formidles på den måde, og jeg tænker her bestemt ikke specielt på de elektroniske medier, for dem tror jeg nok flertallet af dagens skoleungdom er fuldt fortrolige med, men måske nok så meget på brug af aviser i den daglige undervisning for derved at give eleverne en fornemmelse af den alsidighed, der er, og de forskellige måder, man kan belyse den samme sag på; det kunne måske også blive en del af det arbejde, vi ser på her.

Klasselærerfunktionen er måske et af den danske folkeskoles bedste særpræg, og den ønsker vi styrket på alle de måder, vi overhovedet kan finde på, og vi er med på alt, hvad der kan gøres i den retning, og vi ser altså også gerne, at klasselæreren bliver ansvarlig for klassens samlede undervisning.

Forældresamarbejdet ønsker vi ligeledes styrket i lyset af, at børnene er og bliver forældrenes. Sådan ønsker vi at det fortsat skal være, og derfor vil vi også have samarbejdet mellem skole og hjem styrket og indflydelsen øget. Derved kan vi også opnå en vis lokal toning af folkeskolen – jeg understreger en vis lokal toning af folkeskolen – inden for rammerne af nationale mål og niveauer.

Vi siger helt i flæng »folkeskolen« eller »den danske folkeskole«. I denne del af min tale vil jeg imidlertid godt bruge den sidste betegnelse, fordi det for Det Konservative Folkeparti er af meget stor vigtighed, at folkeskolen giver alle sine elever en dansk kulturbaggrund. Det betyder for os en indførelse i den danske litteratur, som den har udviklet sig fra om ikke Arilds tid så dog i hvert fald fra langt tilbage, og ikke blot den litteratur, der er skrevet siden anden verdenskrig. Det betyder kendskab til den danske sang- og salmeskat, til dansk historie, til dansk folkestyre, herunder de måder, vi nu udøver folkestyret på, og også den måde, vi i øvrigt inddrager befolkningen på. Jeg tænker her på vores udstrakte foreningsfrihed, støtte til foreninger og også på andelstanken osv., som er noget specielt dansk og et udtryk for den måde, vi gerne vil have folkestyret til at fungere på, og jeg tænker på kristendomsundervisningen som en del af den danske kulturbaggrund. Vi er meget indstillet på, at dette skal styrkes i en kommende folkeskolelov.

Folkeskolen er for alle børn og unge. Det Konservative Folkeparti er enig i, at folkeskolen skal give et tilbud til alle, men der skal naturligvis – sagt i en bisætning – være frihed for det enkelte forældrepar til at tage imod tilbudet.

Vi mener, at det, at folkeskolen skal være for alle børn og unge, kræver, at der tages hensyn til alle eleverne med deres forskellige evner, interesser og baggrunde, såvel praktiske, intellektuelle, religiøse, kulturelle som sociale, og hvordan man ellers kan opdele disse ting; det er et bredt spektrum for os. Vi mener, at dette bedst kunne tilgodeses gennem en niveaudeeling af eleverne, som vi kender det fra tidligere tid, men vi er helt klar over, at det er der ikke og kan næppe heller skabes flertal for på den side af årtusindskiftet. Derfor vil Det Konservative Folkeparti i denne sammenhæng nøjes med at arbejde for den størst mulige differentiering af niveauer og fagvalg.